

Barla lahikası -A-

MUKADDEME

Allah-u Teâlâ ve Tekaddes hazretlerine her an sonsuz hamd ü senâlar eder ve Onun Habîb-i Âlîşanı Resûl-i Ekrem Hazret-i Muhammed Mustafa Sallâhu Aleyhi ve Selleme ve O'nun Âl-i Beytine ve Eshâb-ı Kirâmına nihayetsiz salât ü selâmımızın, dergâh-ı İlâhîde kabûlünü, Rahmet-i Rahmândan niyaz ederiz.

Bu, Barla Lâhikasını ve Zeyillerini, O Rahmân-ı Zlcemal, eltâf-ı Sbhânîyesiyle, ikram ve ihsaniyle tab'ını nasib ve neşrine muvaffak eyledi

Risale-i Nur'un doğuş merkezi olan Barla'dan teati edilen bu mektubların bir kısmı, sorulan ilmî suallere, stad Bediüzzaman Hazretlerinin tulat ve sunhat-ı kalbiye olarak verdiği cevaplar olup, diğer kısmı da, o hayat devresinde, stad Hazretlerine ve Risale-i Nurlara ruh ve canlarını feda edecek derecede muhabbet ve samimiyetle bağlanmış ihlâs ve sadâkatın mücessem nümuneleri olan o fedakâr talebelerin, nurlardan aldıkları feyizleri elde ettikleri istifadeleri beyan etmekle beraber, bu asrın fikrî, ruhî, kalbî hastalıklarını tedavi eden, şifabahş hayatlar ilaçlar olduklarını en tatlı ruhânî bir heyecanla ifade eden mektublardır.

Bu Barla Lâhikası stad Bediüzzaman Said Nursî Hazretlerinin bizzat tashihinden geğmiş, kendi el yazısı tashihlerini ihtiva eden üç el yazması nüsha birleştirilerek meydana getirilmiştir.

Bu nüshalar ayrı müstensihler tarafından ayrı ayrı zamanlarda yazıldıkları halde, aynı mektuplar aynı sırayla birbirlerini ta'kib ettikleri görülmüştür.

Biz de aynı mektupları, aynı sırayla ta'kib etmekle beraber, muhterem Hulûsi ve merhum Re'fet ağabeylere, Barla hayatı zamanında, stad Hazretleri tarafından gönderilen, ve onların gönderdikleri mektupları da istişare ile dercettik.

Aynı zamanda stad Hazretlerinin tashih ederek, Barla Lâhikasının sonunda ilave ettirdiği, Kastamonu Lâhikasında neşredilemiyen bir kaç mektubu da, stadın ilavesine binaen, dâhil ettik.

Cenâb-ı Hak ve Tekaddes Hazretleri, bizleri ve cümle kardeşlerimizi, bu mektublardan hakikaten müstefid kılsın. Üstad hazretlerinin ve bu mektub sahibleri olan saff-ı evveldeki taleberin ihlâs, sadâkat, fedakârlık, sevgi, samimiyet, aşk ve şevklerinden bizleri de nasibdâr ederek ve onların izini ta'kib ederek, Kur'âna ve onun bu asırdaki hakikatlı tefsiri olan Risale-i Nurâ hakikî şâkird ve talebe eylesin, âmin. Bi hurmeti Seyyid'il-Mürselîn.

Nâşir

                                             

XXXXXXXXXXXX XXXXXX

XXXXXXXXXXXX XXXXX XXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXX XXXXX XXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXX XXXXXX

XXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXX XXXXXXX XXXX XXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXX

MUKADDEME

Hulûsi Bey ve Sabri Efendinin mektublarında Risale-i Nur hakkındaki fıkralarının, bir mektub suretinde Risale-i Nur eczaları içinde idhal edilmesinin beş sebebi var

Birincisi:Hulûsi ise, âhirdeki Sözler'in ve ekser Mektubat'ın yazılmasına onun gayreti ve ciddiyeti en mühim sebeb olması... Ve Sabri'nin dahi On Dokuzuncu Mektub gibi bir sülüs-ü Mektubat'ın yazılmasına sebep, onun samimî ve ciddî iştiyakı olmasıdır.

İkinci Sebeb: Bu iki zât bilmiyorlardı ki; bir vakit şu fıkralar neşredilecek. Bilmedikleri için gayet samimî, tasannu'suz, hâlisâne ve derece-i zevklerini ve o hakâika karşı şevklerini ifade etmek için, hususî bir surette yazmışlar. Onun için o takdiratları takriz nev'inden değil, doğrudan doğruya mübalağasız bir surette, gördükleri ve zevkettikleri hakikatı ifade etmeleridir.

Üçüncü Sebeb:Bu iki zât hakikî talebelerimden ve ciddî arkadaşlarımdan... Ve hizmet-i Kur'ân'da arkadaşlarım içinde talebelik ve kardeşlik ve arkadaşlığın üç hâssası var ki, bu iki zât üçünde de birinciliği kazanmışlar.

Birinci Hassa: Bana mensub her şeye malları gibi tesâhub ediyorlar. Bir Söz yazılsa, kendileri yazmış ve te'lif etmiş gibi zevk alıyorlar. Allah'a şükrediyorlar. Âdeti cesedleri muhtelif ruhları bir hükmünde hakikî manevî vereselerdir.

İkinci Hassa: Bütün makasid-ı hayatiye içinde en büyük, en mühim maksadları, o nurlu Sözler vasıtasıyla Kur'ân'a hizmet biliyorlar. Dünya hayatının netice-i hakikiyesinin ve dünyaya

gelmekteki vazife-i fitriyelerinin en mühimmi, hakâik-i imaniyeye hizmet olduğunu telakkileridir.

Üçüncü Hassa: Ben kendi nefsimde tecrübe ettiğim ve eczahane-i mukaddese-i Kur'aniyeden aldığım ilâçları, onlarda kendi yaralarını hissedip o ilaçları merhem suretinde tecrübe ediyorlar. Aynı hissiyatımla mütehassis oluyorlar.Ve ehl-i imanın imanlarını muhafaza etmek gayreti ,en yüksek derecede taşımaları ve ehl-i imanın kalbine gelen şübehat ve evhamdan hasıl olan yaraları tedavi etmek iştiağı, yüksek bir derece-i şefkatte hissetmeleridir.

Dördüncü Sebeb: Hulûsî Bey; benim yegâne manevî evlâdım ve medar-ı tesellim ve hakikî vârisim ve bir deha-yı nuranî sâhibi olacağı muhtemel olan birâderzâdem Abdurrahman'ın vefatından sonra, Hulusî aynen yerine geçip o merhumdan beklediğim hizmeti, onun gibi îfâya başlamasıyla ... ve ben onu görmeden epey zaman evvel Sözler'i yazarken, onun aynı vazifesiyle muvazzaf bir şahs-ı manevî bana muhatab olmuşcasına, ekseriyet-i mutlaka ile temsilâtım onun vazifesine ve mesleğine göre olmuştur. Demek oluyor ki, bu şahsı, Cenâb-ı Hak bana hizmet-i Kur'ân ve imanda bir talebe, bir muin tayin etmiş. Ben de bilmiyerek onunla onu görmeden evvel konuşuyordum, ders veriyordum ...

Sabri ise, fıtraten bende mevcut has bir nişan var. Bütün gezdiğim yerde kimsede görmedim. Sabri'de aynı nişan-ı fıtrî var. Bütün talebelerim içinde, karabet-i nesliyeden daha ziyade bir karabet kendinde hissetmiş ... Ve şu havâlide en az ümid ettiğim ve o da geç uyandığı halde en ileri gittiği bir işarettir ki; o da bir Hulûsî-i Sâinîdir, müntehabdır. Cenâb-ı Hak tarafından bana talebe ve hizmet-i Kur'ân'da arkadaş tâyin edilmiştir.

Beşinci Sebeb: Ben kendi şahsıma ait takdirat ve medhi kabul etmem. Çünkü, mânen büyük zarar gördüm, Onun için şahsıma karşı takdirat, fahr ve gurura medar olduğu için şiddetle nefret edip korkuyorum. Fakat Kur'ân-ı Hakîm'in dellâli ve hizmetkârı olmaklığım cihetinden ve o vazife-i kudsiye noktasında takdirat ve medih bana ait olmayıp, nurlu Sözlere ve belki doğrudan doğruya hakâik-i imaniyeye ve esrar-ı Kur'âniyeye ait olduğu için onu müftehîrâne değil, Cenâb-ı Hak'a karşı müteşekkîrâne kabul ediyorum. İşte bu iki şahıs, bu hakikatı herkesten ziyade anladıkları için, onlar bilmiyerek vicdanlarının sevgiyle yazdıkları takdirat ve medihlerini, Risale-i Nur eczaları içinde dercedilmeye sebep olmuştur. Cenâb-ı Hak bunların emsâlini ziyade etsin ve onları da muvaffak etsin ve tarîk-i haktan ayırmasın, âmîn.

000000000000 0000 00000000000000 00 000000000000 00 00000000 00 000000000000
0000 00000000 00000000 00 00000000 00000 000000000000 00 000000000000 000000000000
00000000 00 000000000000 000000000 000000000 000000000000 000000000 000000000000
00000000000000 000000000 00 00000000000000 0000000000 000 000000000000000000

YİRMİYEDİNCİ MEKTUB VE ZEYİLLERİ

Otuz Üçüncü Söz'ün Yirmi Yedinci Mektubudur ki: Mektubatü'n-Nur'un birinci muhatabı olan Hulûsi Bey'in hususî mektublarından Risaletü'n-Nur hakkındaki takdiratını gösteren fıkralardır.

Yirmi Yedinci Mektubun ikinci kısmı olan "Zeyl" i dahi elhak bir Hulûsi-i sâni olan Sabri Efendi'nin Risaletü'n-Nur hakkındaki takdiratını gösteren hususî mektublarındaki fıkralardır.

(*) Bu Barla Lâhikası Zeyiller ile beraber Yirmi yedinci Mektub'un bir kısmını ihtiva eder. Sonradan Kastamonu ve Emirdağ Lâhikalarıyla Yirmi Yedinci Mektup tamamlanmıştır.

□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□

□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□ □□□□□□ □□□□□□□□ □□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□

(Hulûsi Bey'in birinci fıkrasıdır)

Eyyühel Üstâdü'l-Muhterem!

Kendilerini fakir ve hakir görmekten zevk alan zevât-ı âliye gibi değil, belki olduğu gibi görünmek isteyen ve talebem, kardeşim, birâderzâdem ünvanlarıyla taltif buyurduğunuz bendeniz, hakikatte mânen düşkün bir vaziyette ve cidden duanıza muhtaç bir haldeyim. Serâpâ Nur olan Kur'ân-ı Mu'cizü'l-beyanın hak ve hakikatini, bu asır insanların bilhassa fırak-ı dâllenin gözlerine sokacak derecede, bazı Kur'ân lemeâtının zâhir olmasına murad-ı İlâhî taallûk etmiş ve bu emr-i mühimme felillâhil'hamd muhterem Üstadımız vasıta olmuştur.

İşte hiç ender hiç olan bu talebenize de yine lütuf ve fazl ve inâyet-i İlâhî ile bu âlî me'muriyetini ifâ eden aziz ve muhterem hocasına ve Hazret-i Kur'ân hesabına pek cüz'î bir hademelik yaptırılmıştır. Bundan dolayı ne kadar şükretsem azdır, fahre zerre kadar hakkım yoktur. Belki şu hademelikte yapmış olmaklığım muhtemel hatîât ve kusurattan dolayı afvımı niyaz ve istirham ediyorum. Fena şahsiyetimi târif eylemekliğim gerçi mânasızdır. Fakat mürâsele ve mülâkatta bu babda pek çok büyük iltifatlarınızı gördüğümünden mütehassıl hicab sevkiyle ufak bir tasdi'de bulundum. Son iki mektubunuzda sual buyurulan hususa cevap vermekliğim ısrar ile emir buyuruldu. □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ Fakat bu ağır suale, acz ve fakrın en müntehâsında bulunan bu kardeşiniz hak ve hakikate muvafık ve mutabık bir cevap verebilmek için inâyet ve kerem-i İlâhî ve meded-i ruhaniyet-i Peygamberîye iltica eyledi. Şöyle ki:

Mübârek Sözler şüphesiz Kitab-ı Mübîn'in nurlu lemeâtıdır. İçinde izaha muhtaç yerler eksik olmamakla beraber küll halinde kusursuz ve noksansızdır. Beşerin her tabakası kendi fitrî anlayışları nisbetinde hisse-mend ve faide-mend olurlar. Şimdiye kadar tenkid olunmaması, her meslek ve mezheb ve meşreb ehline hoş gelmesi ve mülhidlerin dil uzatamayıp ebkem kalmaları, kanaatimizin sıhhatine delâlet etmeğe kâfidirler.

Vazifenizin bitmediğine dair düşünebildiğim bürhanlar:

Evvelâ: Bid'adların çoğaldığı bir zamanda ulemânın sükût etmemeleri lâzım geldiğine dair beyan buyurulan hadîsteki emir ve zecr.

Sâniyen: Peygamberimizin ittibâna mükellef olduğunuzdan onlar gibi müddet-i hayatınızca vazifeye devam mecburiyeti olduğu.

Sâlisen: Madem bu hizmet münhasıran re'yiniz ile değil, istihdam olunuyorsunuz; nasıl Mübelliğ-i Kur'ân, Fahr-i Cihan, Habib-i Yezdân Sallâllahu Aleyhi Ve Sellem Efendimiz Hazretleri bir gün                                                 ferman-ı celîlini tebliğ buyurmakla aynı zamanda vazife-i Risâletin hitâmına remzen işaret eylemişti. Muhterem Üstadın da hizmeti kâfi görülürse, bildirilir kanaatındayım.

Râbian: Sözler hakkında bugüne kadar sükût edilmesi ve tenkide cür'et edilmemesi, ilâ nihâye bu hâlin devam edeceğine delil olamaz. Hâl-i hayatınızda muhtemel hücumlara evvelen ve bizzat zât-ı fâzılâneleri cevap vereceksiniz.

Hâmisen: Dünyayı unutmak istesenez, başka hiç bir sebep olmasa dahi yalnız bu mübârek Sözler'le rabîta peydâ eden insanların rica edecekleri izahatı vermek isteyecek ve cevabsız bırakmayacaksınız.

Sâdisen: Allah için sizi sevenlere ve sizden istizahda bulunanlara yazdığınız pek kıymetli yazılarla meclis-i ilminizde tahrir buyurduğunuz mütenevvi ve Sözler'e bile geçmeyen mesâil kat'iyetle gösteriyorlar ki: İhtiyaç da hizmet de bitmemiştir.

Birkaç mâruzât: Nurlu Sözler'i cemaate okumak nasib olduğu zamanlarda, bende bazı hissiyat hâsıl oluyordu; şurada arza müsaadenizi rica edeceğim.

Evvelâ: Muhterem Üstadıma mâruzatta bulunmak için kalemi elime aldığım zaman, ruhumda büyük bir inkişaf hissediyor ve ihtiyarsız kalemim o andaki muvakkat duyularıma tercüman olduğunu görüyorum.

□□□□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□

Hulûsi

Muvasalatımın ilk gecesi pederimin misafirlerine tahsis eylediği odaya devam eden zevâta; mütevekkilen alâllah, akşam ile yatsı arasında Risale-i Nuru okumağa başladım.

Sevgili Üstadım! Evvelce arzettiğim vechile ben artık bir şey için yaşadığımı zannediyorum. O da, Üstadım olan dellâl-ı Kur'ân'ın vazife-i me'mure-i mâneviyyesini ifâda kendilerine pek cüz'î bir yardım ve Kur'ân hesabına cüz'î bir hizmetkârlıktan ibarettir. Orada bulunduğunuz müddetçe Hazret-i Kur'ân'dan hakikat-i iman ve İslâm hesabına vâki olacak istihraç ve tecelliyâtın mahrum bırakılmamaklıgımı hâssaten istirham ediyorum.

İnşâallah müstecâb olan duânızla Allah-ı Zülcelâl, Risale-i Nur hizmetinde ümid ve arzu ettiğim neticeye vâsıl, merhum ve mağfur Abdurrahman gibi âhir nefesde iman ve tevfik ve saadet-i bâkiyede iki cihan serveri Nebiyy-i Ekremimiz Muhammedeni'l-Mustafa (Sallâllahu teâlâ aleyhi ve sellem) Efendimize ve siz muhterem Üstadımın arkasında ve yakınında komşuluk vermek suretiyle âmâl-i hakikiyeye nâil buyurur.

Risale-i Nur gerçi zâhiren sizin eserinizdir, fakat nasıl ki, Kur'ân-ı Mübîn Allah'ın kelâmı iken Seyyid-i Kâinat, Eşref-i Mahlûkat Efendimiz nâsa tebliğe vasıta olmuştur, siz de bu asırda yine o Fûrkan-ı Azîm'in nurlarından bu günün karmakarışık sarhoş insanlarına emr-i Hak'la hitab ediyorsunuz. Öyle ise; O Hakîm-i Rahîm, size bu eseri yaptırtan o nurları ayak altında bıraktırmaz. Elbette ve elbette fânilerden belki de hiç ümid edilmediklerden sâhipler, hâfızlar, ikinci üçüncü hattâ onuncu derecede mübellîğler, nâşirler halk buyurur itikadındayım.

Hulûsi

Evet İslâmiyet gibi bir âlî tarikatım, acz ve fakrı Allah'a karşı bilmek gibi bir meşrebim, Seyyidi'l-Mürselîn gibi bir rehberim, Kur'ân-ı Azîmüşşân gibi bir mürşidim, bir dakikada mertebe-i velâyete erişmek gibi ulvî bir netice almak mümkün olan askerlik gibi bir mesleğim var.

Üstadım bana ve dinleyen her zevil akla, tarikat zamanı değil, imanı kurtarmak zamanıdır, beş vakit namazını hakkıyla edâ et, namazın nihayetindeki tesbihleri yap, ittiba'-ı sünnet et, yedi kebâiri işleme dersini vermiştir. Ben gerek bu derse, gerek Risaletü'n-Nur ile verilen derslere, Kur'an'dan istinbat buyurarak gösterdiği hakîkatlere karşı Allah'ın tevfiğiyle can ü dilden belî dedim, tasdik ettim ve bana böylece hakikat dersini veren bu zâta da ömrümde ilk defa olarak

Üstad dedim. Hatâ etmedim, isabet ettim.

Hulûsi

Bu kerre irsal buyurulan Mektubâtü'n-Nur zeyilleri, emsâli gibi hoş, güzel ve bedi'dir. Eserlerin Nur ism-i azîminin tecellisi olduğuna, ihtiyaca ve hâl-i âleme göre yazdırıldığına bence aslâ şübhe kalmamıştır. Bunu küçük bir misâl ile te'yid etmek isterim. Mülhidler çok ileri gidiyorlar. Meselâ: ilâ âhir.

İşte bu ahmakların hezeyanına ve her nevi içfallerine ve zâhiren süslü lâflarına kanmayarak, iman ve itikadlarında sâbit kadem olmaları için erbab-ı imana ve kuvvet ve zümre-i tuğyana kahr ve şiddetle ders-i ibrat verecek pek münasebetli sözler, mevzubahs âsârda ayân-beyan görülmektedir.

Hayfâ ki, bu nurlar şimdilik (Hâşiye) lihikmetin pek mahdut sahada ve ancak mü'minler içinde neşredilebilir.

(Haşiye): Bundan otuz beş sene evvel.

□□□□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□□ * □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□

Hulûsi

Otuz İkinci Sözün Üçüncü Mevkıfını da Hakkı Efendi kardeşimizle merak ve dikkatle okuduk. Cidden çok âlî mefhumu var. Tavsife bu âcizin kudreti olsa, belki bu ikinci nokta için pek ziyade rahatsız etmeğe cesâret ederdim. Heyhât ki, diğer hususâtta olduğu gibi, bunda da sıfrü'l-yed bulunuyorum. Yalnız hulûs ve sâfiyetle ve kısaca derim: Belki diğer bütün Sözler'in daha fevkinde parlayan bir necm-i nur'efşândır.

(Doktor'dan Mi'râc'ı nasıl bulduğunu sordum. Doktor Kemal der: "Eserin pek büyük kıymetini takdir etmek için İslâm olmağa bile lüzum yok, insan olmak kâfi" cevabını verdi.)

Hulûsi

Bizler ki, Elhamdü-lillâhi-teâlâ, ahiret kardeşiniz, Kur'ân hizmetinde âciz hizmetkârınız, esrar-ı Kur'anîyenin beyanında, eşşükrü-lillâhi-teâlâ, "Ashab-ı Kehf" gibi musahibiniziz. Liyâkat ve kifâyetimizin çok fevkinde mahzâ bir lûtf ve inâyet-i Samedânî olarak talebeniz bulunuyoruz. Bundaki niam-ı Sübhaniyeye hamd ve şükürden âciz bulunuyoruz.

Hulûsi

Otuz İkinci Sözün Birinci Mevkıfını, Ramazan hediyesini ikmale muvaffak oldum. Tevfîk-ı Hudâ yoldaşım olursa diğerlerini de emir buyurduğunuz müddette yazarım. Bu kadar kıymetli ve nurlu Sözler'in en hüsünlü hatt ile hattâ altın ile yazılması lâıyk ve muktazi iken, hasbe'l-kader bu biçâre kardeşinizin perişan ve belki ancak okunabilir, hatalı hattı ile yazılması da, hamd ve şükrümü artırmağa vesile oluyor ve her vasıta ile aldığım meserret-bahş selâm ve iltifâtât-ı fâzılânelerinin ve her biri Risale-i Nur'â bir zeyl ve tefsir ve hâşiye makamındaki cihan-değer emirnâme-i ârifânelerinden maddeten dûr bulunacağımdan dolayı çok müteessir olacağım.

Fakat mânevî ciheti böyle düşünmüyorum ve nerede bulunursam bulunayım, inâyet-i Bâri ile aldığım dersi dinletecek bir muhatab bulmağa çalışacak ve neşr-i hakikat yolunda acz ve fakrına bakmıyarak, duanızla elimden gelen her çareye başvuracağım için müteselli oluyorum.

Yalnız, dünyevî vazifeler ile uğraşmak ise, fitraten hoşlandığım ve hakâikına meclûb olduğum nurlu Sözler'le iştigalime kısmen mâni' oluyor. İşte buna müteessifim, fakat elimden bir şey gelmiyor. Her geçen gün dünyanın fenâ ve fâni yüzünü daha ziyade üryanlığıyla göstermekte ve bu hayatta bâki ve sermedî hayat için bir şey kazanılmadan geçen vakitlere teessür hâsıl ettirmektedir. Sureten ayrıldığımızı o kadar müteessir değilim. Bilhassa sevgili Üstadın son dersi, bu fâni dünyanın en zevkli halinden pek çok yukarı derecede bir bâki hayat olduğunu kat'iyetle müjde etmektedir.

Hulûsi

Gönül isterdi ki, O muazzam Sözler'e sönük yazılarımla biraz uzun cevap yazayım. Fakat buna muvaffak olamıyorum. Kabiliyetimin azlığı, istidadımın kısalığı, iktidarımın noksanlığıyla beraber uhdeme verilmiş olan bir kaç maddî vazifelerin taht-ı te'sîrinde dimağım meşgul ve âdeta meşbu' olduğundan, o mübarek cevherlerinize mukabil âdi boncuk bile ibraz edemeyeceğim.

Biliyorsunuz ki, çok ifadelerimde sizi taklid ettiğim birinci sebebi, merbutiyet-i hâlisânemin; ikinci sebebi, kudret-i kalemiyemin kifayetsizliğidir. Fakat mübarek Yirmi Dördüncü Sözde misali

geçen fakir gibi, ben de derim: Ey Sevgili Üstadım, eğer gücüm yetişse, elimden gelse bütün o nurlu Sözler ayarında kelimelerden mürekkep cümlelerle size mâruzatta bulunmak isterim. Fakat biliyorsunuz ki, yok. Niyetime göre muamele buyurunuz.

Hulûsi

Eser, emsâli gibi nurlu ve hikmetlidir. İnşâallah temenni buyurduğunuz vecihle Ümmet-i Muhammed'in içtimaî ve pek mühim bir yarasına kat'î devâ olur. Doğrudan doğruya nur-u Kur'ân olan mübarek Sözler'in kasd ve işaret edilmek istenildiğini arzettim ve makam-ı tasdikte şimdiye kadar kendisine bir kaç Söz'ü de okudum ve imkân buldukça da okuyacağım. Lâyüadd ve lâyuhsâ niam-ı Sübhâniyesine mazhar olduğum Allah-ı Zülcelâl tebareke ve teâla ve tekaddes hazretlerine hamd ve şükürden âciz, isyan ile âlûde iken zât-ı üstadâneleri bizi izn-i Rabbanî ile o mübarek münevver Sözler ile irşad edip zulmetten nura çıkardınız.

Taharri-i hakikat ile ömür geçirir iken mukadderat bu âsi biçâreyi de beş sene evvel Şâh-ı Nakşibend hazretlerinden "Muhammedü'l-Küfrevî" hazretlerine doğru açılan tarîk-ı Nakşibendî'ye idhâl eylemişti. Sonra muvakkat bir küsuf neticesi olarak yol kaybolmuş, zulmet ve dikenler içinde kalınmış iken nurlu Sözlere'inizle zulmetten nura, girdabdan selâmete, felâketten saadete çıktım. ۞۞۞۞۞۞۞۞۞ ۞۞۞۞۞۞ ۞۞۞۞ ۞۞۞۞ ۞۞۞۞۞۞ ۞۞۞۞۞۞ ferman buyuruyorsunuz ki: İmanı kurtarmak zamanıdır. ۞۞۞۞۞ ۞۞۞۞۞۞۞۞۞۞ ۞۞۞۞۞۞۞۞۞۞۞۞

Hulûsi

Bu defa bu biçâre talebesine ihsan ettiği hediye, gıyabî muhiblerinden Fethi Bey ismindeki komşumuzla okuyorum. Baştan başa mu'cize-i kübra-yı Ahmediyeyi ilân eden On Dokuzuncu Mektub'un tahsisen bendelerine irsali, yeniden hayata avdet etmiş kadar müessir olmuş ve mütâlâası rikkat damarlarımı tahrik ederek hayli ciddî gözyaşı akıtmağa vesile olmuştur.

Hulûsi

Ruhu feza-yı kâinatta beyne'l-ecram seyr-i seri' ile seyahat ettirecek tarzda tulû'eden manzume-i hakikat, bilhassa bizler için büyük mazhariyettir. Tarîk-ı Nakşî hakkındaki fıkraya mukabil "tarîk-ı acz ve fakr ve şefkat ve tefekkür" ün hesabına tulû eden fıkra da pek çok kıymetli bir cevherdir. Bu Sözlere altın ile yazılmalı lâyık iken nâkıs hattımla istinsah ettim. O halde kıymeti, âciz bir talebenizin yadigârı olmasındadır.

Hulûsi

Sâniyen: Şu zaman-ı isyan ve tuğyan ve küfranda mahz-ı inâyet ve lütf-ı Hak olan, Ümmet-i İslâmiyeyi hakâik-ı imaniyeye sevk ve irşada me'mur edilen Zât-ı hakîmanelerini bütûn Ümmet-i Muhammediyeyi olduğu gibi bu âcizi de nurlu Sözler ile tarîk-i Nura irşad buyurduğunuzdan dolayı hürmet ve minnetle daim yâd eder,dünyevî ve uhrevî muradlarınızı hâsıl eylesini Rahîm, Kerîm olan Allah-ı Zülcelâl Hazretlerinden abîdane niyaz ve istirham eylerim, efendim.

Hulûsi

(Kardeşimin bir fıkrasıdır)

Ellerinizi öper, duanızı isterim. Dünyadan dargın, nefsinde âciz olan Abdülmecid'e güzel bir üstad, ulvî bir mürşid olacak yeni eserleriniz geldi. Lâfzî bir üstadı kaybettimse de, mânevî müteaddid mürşidleri buldum diye kendimi tebşir ettim. Hakkikaten irşad edecek nurlu eserlerdir. Allah çok razı olsun ...

Abdülmeçid

Evet müteselli olduğum iki cihet var. Biri: Elimizdeki mübarek Sözler vasıtasıyla daima sohbet-i mânevîde bulunduğumuz, diğeri: Muhabbetimizin inâyet-i Bâri ile "hubb-u fillâh" mertebesinde olduğuna imanımızdır. Binâenaleyh size benim bugün ve yarın en büyük hediyem: Verdiğiniz dersi, nâmınıza olarak vekâleten alâ kadri'l-imkân mü'minlere tebliğ eylemek ve Allah'ın verdiği hakikî muhabbeti ebeden taşımak ve buna mukabil Erhamürrâhimîn ve Ekremül'ekremîn, Ahsenülhâlikîn, Rabb-i Rahîm ve Kerîm Hazretlerinden, hakikî muhabbetin, Otuz İkinci Sözün Üçüncü Mevkîfında izah buyurulan neticesine mazhar buyurulmaktır. İman-ı tahkikî yolunda bulduğumuz Hakkı Efendi ile niyetimiz hakka, sıdka, ihlâsa iştirâkimiz muhakkaktır.

Hulûsi

Bu mektubunuzdaki suâl ile ve en son yazılmış olan Otuz İkinci Söz ile münâsebet ve müşâbehet nevinden bu def'aki arıza-i cevabiyem üç vakfeli oldu.

Demek oluyor ki, Risale-i Nur mânevî bir güneş, her bir Söz muhtelif kadirlerden nuranî yıldızlar ve Otuz İkinci Söz üç mevkıfı ile bu yıldızların hepsinin üstünde parlayan ve enzar-ı dikkati hâh-nâhâh üzerlerine celbeden hâlis nurdan vücuda gelmiş birinci kadirten pek nurlu, erbab-ı îmana gülümseyen, ahzab-ı dalâlete haşmetle bakan, gözlerini kör eden, erbab-ı gafleti uyandıran pek haşmetli, çok nurlu birinci kadirten bir kevkeb-i nevvârdır. Ne yapayım talebenizin dili bu kadar dönüyor. Yoksa bu sönük ifade o mübarek Sözler için sarf edilmek lâyük olmadığı biliyorum.

Bizden Üçüncü Maksad'ın te'sirini sual buyuruyorsunuz. Biz Hakkı Efendi ile ittifakan deriz ki: İçindeki hakikatler cerhedilmez, içinde lüzumsuz bir şey yok, zararlı bir kayıt mutasavver değil. Dikkatle dinleyenler, Allah tevfik verirse, imanını kurtarabilirler. Bu hakâikle Avrupa ehl-i dalâletine de meydan okunur, fikrindeyiz. Bu kabil dalâlet ve gaflette olanlar ya mübarezedden mağlûb olurlar, ya ulviyyeti hissedip tegayyüb ederler, yahut Ebu Cehil gibi hakikati kabul etmemekte inad ederler veya dehşetlerinden kulaklarını kapayıp kaçarlar, fikir ve kanaat ve imanındayız. Sözler'i dinleyenlerin bir sükût-u mestî göstermeleri, izhar-ı hayret eylemeleri, kudretleri derecesinde takdiratta bulunmaları her halde düşündüğümüze kuvvet verir bir keyfiyettir. Ümid ve tahminimizi tasdik ediyor.

Hulûsi

Niyetim büyük, tevfik Hudâ'dan. Yalnız oda cemaatımıza Yirmi Beşinci Söz'e kadar okudum. Ve İnşâallah devam edeceğim, Emrinize tebean ve duanıza binâen fütur getirmiyorum. Maddî vazifem oradakinden daha ağırdır. Fakat her umûrumda Allah'a istinad ettiğim için ümitsizliğe düşmüyorum. Oradan ayrıldıktan sonraki füyuzattan istifade etmeyi cân ü yürekten arzu ediyorum. Nâtamam kalan Otuz İki ve Otuz Üçüncü Sözler'in de itmâmına muvaffak olmanızı eltâf-ı İlâhiyeden niyaz eylerim.

Hulûsi

Ben burada inşâallah emanetçi olduğum Sözler'i inâyet-i Hak'la ve duanız berekâtiyle lâyıklı kulaklara duyurabileceğimi ümid ediyorum. Üstadım müsterih olunuz, bu Nurlar ayak altında kalamazlar. Onları dellâl-ı Kur'ân'dan enzâr-ı cihana vaz'eden Hâlık (Celle Celâluhu) bizim gibi kimsenin ümid ve tahayyül etmeyeceği âciz insanlarla bile neşr ve muhafaza ettirir. Bu işi ben sa'yim ile, kudretim ile kazandım diyen huddâm o gün görecekler ki, o mukaddes hizmet, zâhiren ehliyesiz görünen, hakikaten çok değerli diğerlerine devredilmiş olur kanaatındayım. Bu sebeble oradaki kardeşlerimizden Risale-i Nur ile çok alâkadar olmalarını rica etmekteyim.

Hulûsi

Risaletü'n-Nur, Mektubatü'n-Nur'un mütalâası, tahrir edilmesi, neşr ve tebliğe alâ-kadri'l-istitâa çalışılması gibi emr-i hayr-ı azîme havl ve kuvvet-i Samedanî ve inâyet ve lütf-u Rabbânî ile muvaffak olduğum zamanlar ki: Bu evkatta evvelen ve bizzat bu fakir istifade, istifâza, istiâne etmiş oluyor. Bu itibarla mezkûr saatları çok mübarek tanıyor, firakına acıyor, o yaşayışın devamını, tekrarını, kesilmemesini ez-can ü dil arzu ediyorum.

Fakat ne çare ki: İğtinam edebildiğim kısacık vakitlerde zihnimi saflaştırıp Nurların karşısına, dolayısıyla Kur'ân'ın mu'cizeleri mecmuasına ve aziz, muhterem Üstadımın medresesine ve ol Seyyidü'l-Kevneyn Peygamberimiz Efendimiz (ASM) Hazretlerinin ravza-i saadetlerine ve nihayet Rabbü'l-Âlemîn Teâlâ ve Tekaddes Hazretlerinin huzur-u lâmekânîsine çıkıyorum. Bu sebeble cidden o Nurlarla iştigal etmediğim zamanlar, keşfi enfâs-ı ma'dude-i hayattan olmaya idiler diyorum.

Hulûsi

Geçen hafta mahtelif iki cemaata Yirmi Dördüncü Mektubun Birinci ve İkinci Zeyillerini okudum. Dinleyenler hayran ve bu fakirde o parlak i'caz-ı Kur'ân'dan âdeta gaşyoldum. Bu eserinizi Risale-i Nur ve Mektubatü'n-Nur'un en münevverleri safında mütalâa ediyorum. Bu gün Cum'a idi. Komşumuz Fethi Bey'e on bir ve on üç numaralı Sözler'i okudum. Dünyevî işlerden tahlîs-i nefis ile iğtinam edebildiğim vakitlerde, o mübarek nurlu pencerelere koşuyorum. Ruhî ve manevî gıdamı almağa ve bulabildiğim böyle bir muhatabı da hissedar etmeğe çalışıyorum.

Hulûsi

Yirmi Altıncı Mektub'u büyük sevinçle aldım. Defaatla, dikkatle, merakla, muhabbetle, lezzetle okudum ve neticede, "duanız olmazsa ne değeriniz var" ferman buyuran Zât-ı Zülcelâl'e ubudiyyetle intisabım hasebiyle ve abdiyyetin tazammun ettiği lisanla, kemal-i acz ve fakr ve şevkle; tamamen hasbî, bütün mânâsıyla Allah namına, bütün vuzûhiyle ehl-i iman ve Kur'ân nef' ve hesabına olan maddî, manevî, zâhirî, bâtınî, dünyevî, uhrevî hıdemâtınızın mükâfatını lütuf ve kerem-i bînihayesine münasib bir tarzda ihsan ve ikram buyurmasını ve zât-ı üstadânelerini her iki cihanda aziz etmesini ol Hâlik-ı Rahîm ve Kerîm Hazretlerinden abîdâne tazarru' ve niyâz eyledim. Ümidim                                    fermanının tecelli edeceğindedir.

Muhterem Üstad! Zaten sizin, biz bîçârelerden beklediğiniz yalnız dua değil mi? Mübarek Sözler hakkında şimdiye kadar mektublarımda mevcut olan ihtisâsâtımı nâtık, sönük ifâdâtımı

14 / 25

risalenizle beraber Tahsin Efendi vasıtasıyla aldım, çok teşekkür ederim. Evvelce gerçi emrinize muhalefet ederek muhterem ve değerli amcamdan ayrıldığıma pişman olmuş isem de ve itâbınıza müstehak olmuş isem de, bu da mudadder imiş. Ve Cenâb-ı Hakk'ın emir ve iradesiyle ve belki de bizim için hayırlı olduğu için oldu. Binâenaleyh ben cehalet sâikasıyla bir kusur yaptım ve belâsını da çektim. Bundan sonra çekmemek için afvınızı rica ve duanızı dilerim.

Aziz mamo (*)! Şunu da şurada arzedeyim ki: Himaye ve himmetiniz sâyesinde, din ve âhiretime dokunacak ef'al ve harekâtta kendimi muhafaza ettim ve etmekte berdevamım. Gerçi dünyanın değersiz çok musibetlerini gördüm ve çektim ve birçok da lezâiz ve safâsını gördüm, geçirdim. Hiç bir vakit ve hiç bir zaman unutmadım ki: Bunların hepsi hebâ olduğu ve dünyanın Allah için olmayan lezâiz ve safâsı neticesi zillet ve şedid azab olduğu ve dünyada Allah için ve Allah'ın emir buyurduğu yollarda çekilen ve çekilmekte olan mezâhim neticesi sonu lezzet ve mükâfat olduğunu bildiğim ve iman ettiğimden, fenâ şeylerin irtikâbından kendimi muhafaza edebildim. Bu his ve bu fikir ise terbiye ve himmetinizle zihnimde ve hayâlimde yer yapmıştır. Hakikat böyle olduğunu bildiğim için bütün meşakkatlere şükür ile beraber sabretmekteyim.

(*) Kürtçe amcacığım demektir.

Şimdi amcacığım ve büyük üstadım! Habîs olan nefsimle mücadele edebilmek ve onun hevâî ve bilâhare elem verici olan arzularını yapmamak ve dinlememek için tehhül etmek mecburiyetinde kaldım ve şimdi artık her cihetle Cenâb-ı Hakk'ın lütuf ve keremiyle rahatım. Kimsenin dediğini şer ise duymamazlığa gelir ve kimse ile fenâ hasletleri kapmamak için ihtilât etmemekteyim. Dairede müddet-i mesâiden hariç zamanlarımı kendi evimde Cenâb-ı Hakk'ın şükrü ile geçiriyorum. Bundan başka ey amca, sizden sonra şimdiye kadar en çok beni ikaz ve fenâ şeylerden men'eden, üstad-ı âzam ve mürşidim olan bu âyet-i kerîmeden duyduğum ve hissettiğimdir:

□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□

Ve öyle biliyorum ki; o gün de pek yakındır. (Hâşiye 1)

□□ □□□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□□ □□□ □□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□

duam bu ve itikadım böyledir ve böyle de iman ederim. (Hâşiye 2)

□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□ □□□□□□□□ □□ □□□□□□□□ □□ □□□□□□□□□□ □□ □□□□□□□□ □□□□□□□□

00000000 0000000000 00 000000000 0000000 0000 00000000 00 000000000 000000000000
 0000000000 000000 0000000000 00 00000000 00000000 000000 0000 00000 000000000 000000 0000000000
 00000000000 0000000000

Biraderzâdeniz Abdurrahman

Demek Onuncu Söz onun hakkında bir mürşid-i hakikî hükmüne geçmiştir ki; birden onu derece-i velâyete çıkararak şu üç kerâmeti söylettirmiştir. Benden sekiz sene evvel ayrılmış. Onuncu Söz eline geçmiş, mektubun başında söylediği gibi çok azîm istifade edip sekiz sene zarfında aldığı kirleri onunla silmiştir. Hattâ tayyedilmiş, mektubunun diğer bir parçasında Onuncu Söz'ün şevkinden demiş; "Yazdığın Sözler'in hepsini bana gönder, kendi hattımla herbirisinden otuzar nüsha yazar ve yazdırırım. Tâ intişar edip kaybolmasın." İşte böyle bir kahraman vârisi kaybettim.

Ruhuna elfâtiha.

Said Nursî

(Hâşiye 1): Cây-ı dikkattir, vefatını haber veriyor.

(Hâşiye 2): Hem iman ile gideceğini ilân ediyor.

(Hâşiye 3) Âhir nefesteki kelimat-ı imaniyeyi âhir-i mektubunda zikretmesi dünyadan kahramancasına imanını kurtarıp öyle gideceğine işaret eder.

00000000 00000000 0000000000 00 000000 00000000 00 0000000000 0000000000
0000000000 00000000 00000000

Aziz, Sıddık, muhlis, hâlis kardaşım.

Evvelâ: Sizin bayramınızı ve nurlarla ciddî iştigalinizi ve daima birinciliği Nur dersinde ve sadakatinde muhafaza etmenizi bütün ruh ve canımla tebrik ederim.

Sâniyen: Hiç merak etme seninle muhabere MA'NEN devam eder. Bütün mektublarımda "Aziz sıddık kardaşlarım" dediğim zaman muhlis HULÂ Sİ saff-ı evvel muhatabların içindedir.

Sâlisen: Nurlar pek parlak ve gâlibane fütûhatı geniş bir dairede devam ediyor. (Sırran tenevveret) sırrıyla perde altında daha ziyade işliyor. İki makine bin ve beşyüz kalemli iki kâtib olmasıyla, inşaallah zemin yüzünü de ışıklandıracak derecede ders verecek.

Kardaşım, ben de senin fikrindeyim ki, Nur hizmeti için Kader-i İlâhî seni gezdiriyor. En muhtaç yerlere sevk eder. Hususan o havali memleketim. Güzel levha-i hakikatın lâhikalarına geçirmek için, nur şâkirdlerine gönderdik. O civarda nurlarla alâkadar zatlara selâm.

□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□

Seni unutmayan

Hasta kardaşınız

Said Nursî

Biraderzâdem Nihad'ın gözlerinden öperim. O da babası ile beraber daima duamdadır

YİRMİ YEDİNCİ MEKTUBUN ZEYLİ VE İKİNCİ KISMI

(Hulûsi-i sâni ve büyük bir âlim olan Sabri Efendi'nin fıkralarıdır.)

Meb'us-u âlem Aleyhissalâtü vesselâm Efendimiz Hazretlerinin insanları hayrette bırakan ve cüz'î şuûru olana îman-ı kâmil bahşeden, fevkalhad ve hârikulâde mânen bin envâ-ı mu'cizat-ı Ahmediyeyi ihtiva eden ve pek âlî ve azim kıymeti müsbet ve müsellemler bulunan On Dokuzuncu Mektubun dördüncü cüz'ünü; nazar ve teveccüh-ü fâzılânelerinde min-gayr-i haddin vekilleri bulunduğum mûmâileyh Hulûsi Beyefendi'ye irsâl kılınmak üzere istinsaha başlamıştım.

Bin mü'cize-i Muhammediyye münderic olan On Dokuzuncu Mektub, mukaddemen dahi arz edildiği vecihle arzusun fevkinde pek ziyade ulvî ve nuranî mebâhis ve vekâyî-i risalet - meâbiyeyi beyan ve müjde ile ruh ve kalb-i âcizîyi bahâr-ı âlem gibi gül ve gülistanlığa çevirmiştir. Bu hususta kalben hisseylediğim duygulardan mütevellid ve lâzımü'l-arz medh ü senâyı gayet parlak bir tarzda arz etmek, ehass-ı emelim ise de maalesef söylemekten âciz bulunduğumu beyân ile iktifa ediyorum. Yalnız şu noktayı hissettim ki: O vekâyî'de siz cismen değilse de fakat ruhen, Server-i Kâinat Efendimiz Hazretleriyle beraber idiniz tasavvur ediyorum. Zira o vekâyî-i mezkûrenin künyesiyle, mevkiyle, an'anesiyle kat'iyen müşâhede ve ol vecihle nakl ve tahrir buyurduğunuza kani' ve kailim.

On Altıncı Mektubu Atabey'e giderken götürdüm. Ekseri noktalar bir kısım ihvânı ağılattı ve amcazâdem Zühdü Efendi, Onaltıyı okuyunca, "Şimdiye kadar bilmediğim ve görmediğim

nuranî ve pek kesretli sŭrur-ı mânevîyi ihtiva eden bir pencere bugün kalbimde açıldı. Şu pencereden hâsıl olan netâyici yazmak iktidarımın fevkinde ise de, avn-i İlâhîye dayanarak bir arîza ile arz etmek ehass-ı emelimdir. Nihayetsiz selâm ve hürmetlerimi tebliğ tavassutunuzu rica ederim" dediler.

Sabri

Gönlüm ister ki, hemen Risaletü'n-Nurun umumunu yazıversem de mâmelekimde bulunan dürr-i yektâları istidadım nisbetinde mütalâaya başlasam.

Otuz Birinci elmas külliyyatını avn-i Hak ve inâyet-i ekremîleriyle iki gün evvel ikmâle muvaffak oldum. Ahmed kardeşime aid derkenarı tefhim ettim. Biraz okur ve Onuncu Söz'ü istiyor, fakat bu Söz kıymet-i mâneviye itibariyle mevcâdatdan ağırdır. İ'caz-ı Kur'an'ın ikinci cüz'ünü hemen hitam buldurmak üzereyim. Fakat müştak bulunduğumuz Otuz İkinci Söz'ü dahi lütuf buyuracak olursanız hâsıl olacak memnuniyetimi bir vecihle arzetmekten âciz kalacağım. Çünkü, bu gibi kıymettar ve mânidar eserleri işittikten sonra görmek iştiyâkı gittikçe artıyor ve bu tabiattan bir türlü kendimi men'edemiyorum.

Sabri

Bu defa istinsahına muvaffak olduğum nurlu Yirmi Dokuzuncu Söz'de, melâike denizlerinde sefâin-i Kibriyâya yapışarak seyrân ederken ve beşerin hatâ-savab işlediği ef'ali, kat'î olarak umumî yoklama defter-i kebîrinde okunacağını, nef' ve zarar hiçbir şey'in mektûm bırakılmıyacağını, şiddetle ihtâr eden, beka-i ruh âlemini temaşa ederken; matlab-ı a'lâ ve maksad-ı aksâ olan ba's ve mahkeme-i kübrânın ahkâmını kable'l-vuku' makam-ı istima'da dinlerden ve bilhassa "Medarlar" merdivenlerinden âli makamlara mânevî suûd ederken, hele Onuncu Medar ve Üçüncü, Dördüncü Mes'elelerde deniz dalgıçları gibi deryâ-yı mâneviyatta dalıp yüzerken, o kadar envâr-ı hakâik-ı kibriyâya ve ezvâk-ı letâif-i ulyâya müstağrak oldum ki, arz ve ifadeden âcizim.

Sabri

Müşrik ve münkirleri mağlûb ve ilzâm eden ve son sistem malzeme-i cihadiye-i vahdâniyeyi hâvi ve câmi', kuvvet ve resâneti çelik, kıymet ve ehemmiyeti elmas ve cevâhir ve akik bir kal'a-misâl olan Otuzuncu Söz'ü istinsaha muvaffak oldum.

Sabri

Sözler sayesinde şu bir seneyi mütecâviz bir müddetten beri şevk ile taallüm, inayetle tefeyyüz,

tergib ile tenevvür, hâhişle telezzüz, işaretle tahallûk, tedricle tekemmül tarîkında ilerlemeğe sâî bulunduğum bu muayyen müddetin bir gününe sâbıkan geçirmiş olduğum umum hayâtımın bile mukabil alamıyacağı kanaatındayım.

Sabri

(İkinci bir Sabri olan Ali Efendi'nin bir fıkrasıdır)

Sözler öyle hâzık bir doktordur ki, gözsüzlere hidayet-i Hak ile göz, ve kalbsizlere inhidam-ı kat'ıyyeye uğramamış ise kalb, ve şuurunda çatlaklık yoksa tenvîr ile düşünceye sevk, ve "nereden, nereye, necisin?" suâl-i müşkilin halli ile insanlığın iktiza ettiği insanıyeti bahşediyor.

Ali

(Yine Sabri'nin)

Sözler namında olan bahr-i muhîr-i Nur'da iki seneyi mütecaviz bir zamandan beri, seyr ü seyahatımın semere ve neticesini görüp bilmek hususunda şimdiye kadar zemin ve zaman müsaid olmadığından, sermaye-i ticaretimin ne derecelere çıktığını; daha doğrusu bir ticaret edinebildim mi, yoksa edinemedim mi, mütereddid ve mütehayyir idim.

Hamden-lillâh bu şehir-i rahmet ve mağfirette, inayet-i Rabbaniye ve muavenet-i Peygamberiye ve himemat ve daavât-ı üstadâneleri berekâtıyla sermaye-i ilmiye-i evveliye-i bendegânemin yüzde doksan dokuz derece yükseldiğini fehmettim. O menâbi-i ilmiye ve temsilât-ı hakikiye, meclislerimi o kadar tezyin ve tenvir etmektedir ki, arz etmekten âcizim. Beşerin pek ziyade ayağını kaydıran şu asırda, gayetle hârika ve fevkalhad cihazât ve malzemeyi neşreden (Nur) fabrikasından her nevî techizatı almak farz olduğunu bilip, her türlü senâ ve sitâyîşe bihakkın sezâ ve lâyük bulunan ve hiç bir suretle riyâyâ hamli imkânsız olan müessese sâhib-i âzamına, ne derecelerde ifâ-yı şükran ve arz-ı minnetdarî eylesem, yine hakkıyla vazife-i zimmetimi edâ etmiş olamıyacağım.

Sabri

Çoktan beri ruh-u kemterânemin son derece müştak bulunduğu ve her bir kelimesi birer elmas mahzeni olan şu Yirmi Sekizinci Risale-i pür-nurlarını "lehl-hamd" kırâat ve istinsaha muvaffak oldum. Şu altun-misal hurufattan mürekkebe elmas menbainin derece-i kıymet ve rağbet ve ehemmiyetini arz ve ifade hususunda (mübalâğa olmasın) mümkün olsa idi, şu Risale-i kıymetdarînin hakâik-ı nâmütenâhîsini muvazzıh ve câmi' bir çok kelimatın vaz'ettirilmesine

çalışacaktım ki, hakikat lâıyıkıyla ifade edilsin. Zira Hâlik-ı Âlem Hazretleri, şu mkevvenâtı halk ve îcad ve her birini birer vazife ile tavzif ve ecel-i âlemin hullnde, mes'uliyet noktasında bu dünyada acz ve fakr ve za'f ve ihtiyacını fehm ve idrâk ederek, kavânîn-i ezeliye ve desâtir-i Rabbaniyeye imtisâl ve ittiba' edenlere, şu mevzbahs "Cennet" gibi bir nimet ile i'zaz edecek ve ale'l-husus Cennette en büyük nimet, Cemâl-i bâ-kemâl-i Rabbaniyeyi müşahede ve mşerrefiyet-i uzmâ olduğundan, şu fânî âlemdeki her şey binnetice Cennete nâzır ve hayran olduğu ve şu hakâikın menba'ı olan Frkan-ı Mübîn ve Kur'ân-ı Azîmin ebvâb-ı mteaddidesini feth ve esrâr -ı gna-gnuna ıttıla' ile derya-i hakâika dalmak herkese müyesser olmadığından, beş sual ve beş cevap miftah-ı hakikîsiyle o knz-u mütenevvia kapılarını aıp pek yakından ve kamâl-i sarâhatla gösterilmesi ciheti, değil bu abd-i âcizin kâsır aklı, belki oldukça yüksek zekâlara mâlik olanların bile takdirine hakkıyla şâyan olduğunu kail ve kaniim.

Sabri

Kemal-i ulviyet ve kıymet-i bînihayesini arz ve ifadeden âciz bulunduğum şu Sözler'deki âlf ve azîm üslb ve gayeler, bu abd-i prkusuru ihya ve âdeta "ba's ba'delmevt" haline getirdi ve "Siyah Dutun Bir Meyvesi" namıyla msemme, Avrupa meftunlarına endaht edilen altun topun elmas gllelerini gördüm, hayran oldum.

Sabri

Yirminci Mektub'u yazarken vaktimin adem-i müsaadesi cihetiyle çabuk yazmağa fazlaca sa'y ettiğimden sathî bir nazar ve kırâat edildi. Derince düşünüp zihnimde tararrr ettiremedim ise de, müsaade-i fâzılâneleri ile şu hakikatı arza ictisar ediyorum ki, bu Mektub-u azîml-mefhum, şimdiye kadar tesyâr buyurulan umum Nur Risalelerinin, hlâsatl-hülâsa zbdesi ve menba'-ı amîkı olduğuna mşâhedemle beraber, tafsilât ve teşrihat hususunda dahi zevil-akıl olanlar iain, ibare-i Arabî ile tahrir buyurulan ve yedi fıkra-i mânidar ve Türkçe meâllerinde mnderic olduğuna kanaat-ı kâmileme mevcut bulunduğunu arz ile başkaca bir arzu daha uyandırdı ve dedim: Âh Hudâ-yı Mteâl ve Vâhibl-A'mâl ve'lâmâl Hazretleri tevfiyat-ı Samedanîsini ihsan buyursa da, Üstad-ı Âlîkadirimden "fenn-i ilm-i kelâm" ı taallüm ile tefeyyüz edebilsem, dedim ve bu arzu kalb-i bendeleride ile'l-ebed merkz kalacaktır ki, bu da kıymet-i bîpayanını hissedip ulviyet ve kudsietini hakkıyla ifadeden âciz bulunduğum Yirminci Mektub'u mergbdan mtevelliddir.

Sabri

Hele Birinci Söz'de Besmelenin derece-i ehemmiyeti ve suret-i temsiliyesi şâyan-ı takdir ve hayrettir. Öteden beri her kitabın ibtidasında "Besmele, Hamdele, Salvele" nin zikrinin vcubu, hoca efendilerimiz tarafından beyan edilmiş ise de, bu gibi nefsi iskât edecek bir temsil işitilmediğinden bu derece zihinde takarrür ve temerküz etmemişti. şu temsil, Besmele Sözü

21 / 25

kıymetdar ve ehemmiyet-i nâmütenâhiyeyi ihtiva ve âleme berk-ı hâtıf gibi satvet-i mâneviye ve hakikiyesini emsâli gibi il'âm ve ilân eden Yirmi Altıncı Mektub-u mergûbu, yirmi günden beri muhtelif derecâtta müntesibîn-i ilmiye mütalâa ettikleri halde, bugün tashihiye lüzum görülen ve alât-ta'dad yirmi sekiz noktada ta'dil ve ilâve buyurulan nukat-ı mühimme, kelimat ve tâbirat-ı âliyeyi zâid veya noksan diyebilecek bir kimse çıkmasın ve çıkmıyor.

Evet şu asrın eşhâs-ı muzırrasına karşı ilân etmiş olduğu cihâd-ı mâneviyede müşâhede edilen muvaffakiyet-i fevkalâdenin, o gürûh-u hazele ve rezeleyi iskât ve ilzam ettiğini zerre kadar insafı ve iz'anı ve insaniyette hazzı olanın ikrar ve itiraf ve tasdik etmesi, vecîbeden olduğu vareste-i rayb ve zunûndur.

Sabri

(Şu fıkra Şamlı Hâfız Tevfik'indir)

Altun yıldızla yazılması lâzımgelen eser-i âlinizde, Resûl-i Müctebâ Aleyhi Ekmelü't-tehâya Efendimiz Hazretlerine dil uzatan, hâin-i bîdin olan mülhid hâinlerin kuruyası dillerini inâyet-i İlâhî ve ruhaniyet-i Peygamberî ve şariat kılınıcı ile kesmeğe muvaffak olduğunuz şu eser-i bergüzîdenizi Cenâb-ı Hak ind-i İlâhîsinde ve nezd-i Peygamberîde kabul eylesin. Şefâat-ı Nebevîyeye efendimi ve fakiri de nâil eyleyip, sancak-ı Muhammedî (ASM) tahtında cümlemizi ihvanlarımızla beraber haşreylesin, âmin.

Tevfik

(Yine Sabri'nin)

Burak-ı tevfik ile hakâik-ı semâvata râh-ı urûcu irâe ve tefhim için, tanzim ve tasnif buyurulan ve her bir lem'a-i ulviyesi, aklî ve naklî binler âyât ve alâim-i îmanı fevkalhad izah ve isbat eden ve bir mirkat-ı îman ve bir mir'at-ı Vâcibü'l-Vücud ve'l-Mennân olan ve saray-ı dâr-ı bekanın elmas bir miftahı bulunan Yirmi İkinci bahr-ı hakâikî inâyet-i İlâhiye ile istinsaha muvaffak oldum.

Sabri

(Şu fıkra, hakikî ve birinci kardeşimiz olan Hakkı Efendi'nindir.)

Mükerreren mütalâa ve kırâet ederek, arş kadar yüksek eserleriniz hakkında mütalâa serdine, bir kelime hatta bir nokta ilâvesine kendimde cür'et ve kudret bulamadığımdan dolayı, bu babda bir mütalâa dermeyânına imkân göremiyorum. Yalnız çok yüksek, cihan kadar kıymetdâr mübarek eserleri okuyup, cehaletimiz hasebiyle idrâk edebildiğimiz kadar istifade ve istifâyaya çalışarak müstefid olabilmek bizim için pek büyük bir nimettir.

Hakkı

(Bu fıkra dahi Hakkı Efendi'ninidir.)

İşbu cihan-kıymet eserin mütalâasında nasıl bulduğumuz istifsar buyuruluyor. Dekâik-ı hikmet ve hakâik-ı ilmiye ile tezyin ve tarsin edilmiş olan yüksek eser hakkında bir mütalâa serdetmek, bidâamın fevkindedir.

Hakkı

(Şu fıkra ikinci bir Sabri olan Hâfız Ali'nindir.)

Efendim! Yirmi Beşinci Söz, Cenâb-ı Hakk'ın ferman-ı mübîni olan Kur'ân-ı Mu'cizü'l-beyân için öyle bir vuzûh-u etemmi hâvi bir muarrif-i hakikîdir ki: Bahr-i hakâikta seyr ü seyahat eden ve hâricen çelikle mücellâ ve müstahkem ve dâhilen elmas ve akikle müzeyyen ve müberhen ve menba'ı - hakikîsi olan Fûrkan-ı Hakîm gibi, daima gençliğini ve resanetini, zinet ve hüsnünü tezyid ve muhafaza eden ve hiç bir vecihle ahkâm-ı memdûhasına nakîsa getirmeyen, bir sefine-i semâviyenin mahsûlû olup, kalbleri kısırlanarak felsefenin çıkmaz çığırlarına sapan gâfil ve âsilere şiddetle darbe-i müdhişe ve mühlîkesini çarpan o Söz, muti'lere lûtf-u dest-i mânevisiyle dünyevî ve uhrevî nihayetsiz mükâfatını ihsan eden Cenâb-ı Hakk'ın, zât-ı üstadânelerine lûtf buyurduğu ve "Vehhâb" ism-i celîlinden tulû' eden nurun lem'asiyle ziyalandırıp hakâik-ı İlâhiyenin zerrelerini bile pırlantalar gibi görüp ve gösteren üstadımın hakâik denizinde seyr ü seyahatları esnasında isabet eden mevceler ki: Yekdiğerini müteâkip her birisi başlı başına bir mu'cize hatta bir katresi bile îcaziyle i'cazını gösterdiğini gördüğümde "Mâşâallah", "Elhamdülillâhi alâ nûri'l-îman ve hidâyeti'r-Rahmân" cümle-i celîlesini lisanımda vird ediyorum.

Ali

(Yine şu fıkra Sabri'nindir)

Nurları âlemi tenvîr eden, kıt'ası küçük ve kıymeti pek büyük ve ulvî ve azîmü'l-meâl ve bizzat hatt-ı ekremîleriyle muharrer elmas risalelerini istinsah ve Yirmi İkinci Nur deryasına dalıyorum.

Sabri

(Şu fıkra mühim bir talebe olan Seyyid Şefik'indir)

Şifahâne-i kalbinizden tulû' eden Otuz Üçüncü Söz'ünüzle otuz üç cihetten marîz olan kalb-i mecruhumuzu tedavi buyurmanızı bilhassa istirham eylerim.

Seyyid Şefik

(İnşâallah Kur'ân'a büyük hizmet edecek olan Küçük Hâfız Zühdü'nün mektubudur.)

Bugün istinsahına muvaffak olduğum İ'caz-ı Kur'ân'ın bu bîcâre talebenize bahşetmiş bulunduğu nihayetsiz füyûzat, mevte mahkûm ruhuma öyle bir tabîb-i hâzık ameliyatı yapmış ki, mübtelâ olduğum emrâz-ı kalbiyeyi tedavi ve yeniden hayat bahşetmiş olduğundan, arz-ı minnetdârî eyler ve bu bînazîr mücevherat mahzeninin diğer renkli kapılarının da açılmasını âcizâne istirham eylerim.

Otuz Üçüncü Mektub'un otuz üç penceresinden ayrı ayrı lemeân eden nurânî ziyalar kalb-i âcizâneme feyyaz nurlarıyla gül-âblar serpti. Daha birçok Nur Risalelerinin füyuzâtından hisse-yâb olmasına bârigâh-ı Ehadiyetten tazarru' ederim efendim.

Hâfız Zühdü

(Yine şu fıkra Sabri'nindir.)

"Ma'ruzât-ı hususiye": Şu on dördüncü asr-ı Muhammedîde (ASM) marziyat-ı Rabbaniye ve tebligât-ı Ahmediyeyi bihakkın ifâ ve icra ve ilâm ve infâz eden elhak "matla'-i şems-i füyûzât" tâbiriyle tavsif ve tâzime mâsadak bulunan "Nur" risale-i feridelerinden ruh-u âciziye in'ikâs eden ve sermaye-i kemterânemden olmayıp sırf Risaletü'n-Nur'un füyûzât ve lemeâtından derip, çatıp yazdığım arızalarım, mahzâ bir eser-i hüsn-ü teveccüh-ü kerîmaneleri olarak, Risaletü'n-Nur sırasına idhâl edilmesi hicabımı intâc etmiştir. Zira bahr-i muhîta nisbeten bir cedvel hükmünde

